

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. május 6.
Húsvét 5. vasárnapja

A szőlő termése

Húsvét 5. vasárnapján János evangéliumából azt a példabeszédet olvassuk, amelyben Jézus önmagát szőlőtőhöz, az Atyát a szőlőskert gazdájához, tanítványait és minket pedig szőlővesszőkhöz hasonlítja.

Ezt mondja: „**Én vagyok a szőlőtő és Atyám a szőlőműves**” (Jn 15,9), majd a következőkkel folytatja: „**Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők**” (Jn 15,5). Vajon mit akar Jézus mondani ezekkel a hasonlatokkal?

A szőlő olyan növény, amelynek eredményes termesztése egyrészt az ember figyelmes munkájától, másrészt az időjárás kiszámíthatatlan változásától függ. Hiába dolgozik egész éven át szorgalmasan a gazda, hiszen egyetlen vihar vagy jégeső percek alatt tönkretelheti munkáját. De hiába kedvező az időjárás, ha a tulajdonos elhanyagolja

szőlőjét és nem törődik vele, nem számíthat jó termésre. A szőlő gyümölcse önmagában is értékes táplálék, de ízletes bor is készíthető belőle, természetesen ez is csak gondos és figyelmes munkával.

A szentírásban többször találkozunk azzal a reményteli gondolattal, hogy Isten új szőlőt fog ültetni, amely majd idejében megtermi gyümölcsét, új szövetséget köt az emberekkel.

Ez akkor teljesedik be, amikor az Atya a Fiút elküldi a világba, aki az igazi szőlőtő, s aki életének feláldozásával termi meg a szeretet gyümölcsét. Jézus Krisztus áldozatával a szőlő termése, a bor az Eucharisziában az Ő vérévé válva örökre megpecsételi ezt az új szövetséget. A hívő ember részéről a szentáldozás, Krisztus Testének és Vérének vétele jelenti azt a bensőséges és élő kapcsolatot Isten és az ember között, amelyre a szőlőtőről és a szőlővesszőkről szóló példabeszéd utal.

Élő kapcsolat

Az Egyház, az újszövetségi nép Isten szőlőskertje.

Az Egyház tagjai – miként a szőlővesszők a szőlőtőhöz – szorosan kapcsolódnak Krisztushoz és rajta keresztül egymáshoz. Az egyházi közösség tagjaként – világi hívőként és egyházi személyként egyaránt – arra törekszünk, hogy megőrizzük a Krisztushoz kapcsolódást, aki nélkül semmit sem tehetünk, s akiből életerőt merítünk. Egyedül Jézus által tudunk lelki gyümölcsöket teremni. Ahogyan a szőlő termésének mennyisége és minősége egyaránt a függ a kedvező időjárástól és az emberi munkától, ugyanígy

a Krisztussal való élő kapcsolatunk is egyrészt Isten kegyelmének köszönhető, másrészt megkívánja a mi emberi közreműködésünket.

Miről lehet felismerni, hogy élő-e a kapcsolata a hívőnek Krisztussal és az Egyházzal? Az **élő hitű keresztény** ember számára a vallásosságban első helyen áll az életszentségre való törekvés. Ez azt jelenti, hogy Isten kegyelmét jól felhasználva sok lelki gyümölcsöt terem az elkötelezett ember. A Krisztusban élő keresztényre jellemző továbbá, hogy felelősséggel **megvallja katolikus hitét**, elfogadja és **hirdeti a krisztusi igazságot** az emberről, az ember evilági hivatásáról és az Egyházzal, mint az emberek közösségéről.

Élő szőlővesszők

Urunk, Jézus Krisztus!

A hozzád fűződő engedelmes, fiú kapcsolat és az Egyház többi tagjával való testvéri szeretettől vezérelt közösség ápolása egyaránt fontos számunkra. Szentlelked indítson minket arra, hogy az életszentségre törekedjünk, bátran megvalljuk hitünket, közösségben éljünk egymással és hirdessük az evangéliumot! Legyünk élő szőlővesszők! Legyünk az Egyház élő tagjai!

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Húsvét 5. vasárnapja ApCsel 9,26-31 1Jn 3,18-24 Jn 15,1-8	Hétfő ApCsel 14,5-18 Jn 14,21-26	Kedd ApCsel 14,19-28 Jn 14,27-31a	Szerda ApCsel 15,1-6 Jn 15,1-8	Csütörtök ApCsel 15,7-21 Jn 15,9-11	Péntek ApCsel 15,22-31 Jn 15,12-17	Szombat ApCsel 16,1-10 Jn 15,18-21	Húsvét 6. vasárnapja ApCsel 10,25-26. 34-35.44-48 1Jn 4,7-10 Jn 15,9-17
---	---	--	---	--	---	---	--